

paa Gang brugt den Slags Agitationsmidler, og de lode godt. De have været i Rustkammeret og have hentet dem, og i det samme Rustkammer, hvor de have hentet den fattige Mands Snaps, kunne de ogsaa hente den fattige Mands Illusion, og hvad dertil hører. Jeg tror, naar den højtærede Minister først er kommen til at forstaa, at han kan beskatte den fattige Mands Slavecognac, kunde det være, at han ogsaa efterhaanden kom til at forstaa, at den fattige Mands Snaps ikke heller var hellig og ukrænkkelig.

Jeg vender mig dernæst til den højtærede Ministers Udtalelse om Kompensationen. Om Petroleum maa jeg kun gøre den Bemærkning, at jeg ikke sigter til udenlandske Firmaer — skønt de kunne lige saa let blive enige som før, og de have været enige før —, men jeg sigter til danske, hvoraf vi kun have tre Agenter, som meget let kunne blive enige. Min ærede Kollega, det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) berørte denne Sag ved Toldlovens 1ste Behandling, og Ministeren gav intet Svar. Men jeg skulde tro — det ligger meget nær —, at de tre danske Petroleumsagenter — den ene af Cheferne er vistnok for nylig død — blive enige, — og mærkeligt skulde det være, om de ikke blive enige — om ikke at nedsætte Petroleumsprisen.

Med Hensyn til Papirtolden vil jeg sige, at den staar vedblivende for mig som en fortræffelig Skat, de 400,000 Kr. Jeg tror ikke, at vi derved faa vore Aviser bedre, jeg ønsker dem ikke større, og Journalisterne ville heller ikke faa højere Løn. Og naar den højtærede Minister spørger, hvad Højres Bladudgivere sige dertil, maa jeg svare, at det ved jeg ikke, thi jeg har ikke spurgt om deres Mening. Men jeg er vis paa, at hvis jeg spurgte Etatsraad Ferslew, om det ikke var bedre, at Pengene kom i Statskassen end bleve hos „Politiken“s Udgivere, Gehejmeetatsraadinde Hørup og Landstingsmand, Dr. Brandes, vilde han sige Ja dertil, og jeg er sikker paa, at hvis man spurgte de to Bladudgivere, om det ikke var bedre, at Pengene bleve i Statskassen end hos Justitsministeren, vilde de ogsaa sige Ja. Jeg tror derfor, at hvis man spurgte Bladudgiverne, selvfølgelig paa en fornuftig Maade, vilde de indrømme, at Statskassen har bedre af de Penge end Bladudgiverne, og jeg tror ogsaa, Ministeren selv vil være villig til at indrømme det.

Den ærede Ordfører, der væsentlig støttede sig til Ministeren i hele sin Argu-

mentation, kom ind paa, at vi ikke ønskede nogen Toldlov. Det har den ærede Ordfører slet ikke Ret til at sige. Jeg tror, at Højre faktisk ønsker en Toldlov, men selvfølgelig ikke den Toldlov, der bliver vedtagen her i dette Ting. I den Skikkelse, hvori den er forelagt, ønsker Højre den ikke, fordi den baade finansielt set og navnlig ogsaa erhvervsmæssig set har sine store Farer. Jeg vil derfor sige, at hvis Toldloven strander, er det ikke, fordi f. Eks. mit Parti ikke ønsker en Toldlov, men fordi Ministeren dels ved en lidet behændig Kompensation og dels ved at tage alt for lidt Hensyn til Erhvervslivet har bragt sin egen Toldlov i Fare. Jeg ønsker imidlertid, at den højtærede Minister maa have Lykke med sig til Gennemførelse af en Toldreform, men jeg tror, det havde været bedre, om han havde holdt sig til det gamle Hage'ske Program om den i sig selv hvilende Toldlov. Jeg kunde tænke mig, at man maaske havde faaet et Par Millioner ved Afgift udenfor, f. Eks. en Arveafgift, som jeg personlig ikke har noget imod — der er maaske andre, der ikke synes om den —, men i hvert Fald, naar Ministeren skal have saa megen Kompensation, som han skal have, udenfor, tror jeg, at derved vanskeliggøres Sagen. Den simple Hage'ske Toldlov, den i sig selv hvilende, havde været betydeligt nemmere at gennemføre, og havde den højtærede Minister valgt den, vilde han have faaet mere Held med sig og mere Sikkerhed for at blive den eneste nulevende danske Finansminister, der har gennemført en Toldlov.

Om selve Forslaget maa jeg vedblivende sige, at jeg kan tilraade mine Meningsfæller ikke at undlade at benytte den Lejlighed, som her er, ved at stemme for de radikales Forslag, til at bringe Ministeren til at indse, at han alligevel maa gøre et Forsøg paa at finde en mere fremkommelig Vej end den, han er slaaet ind paa.

Krabbe: Inden vi gaa til Afstemning om den under Nr. 15 foreslaede Dagsorden, vil jeg kort bringe i Erindring, at vort Partis Opfattelse af Toldspørgsmaalet og altsaa ogsaa af de Udtalelser, der foreligge til Afstemning i Dagsordenen, er, at der overhovedet ikke skal foretages nogen Forhøjelse af den bestaaende Told. Det er Udtalelser, der ere fremsatte her i Tinget, og som i Hovedaktstykket, Toldbetænkningen, ere udtalte af vore Repræsentanter i Udvalget, idet de sige, „at der ved